

4. Je li članak 62. stavak 2. Zakona o sprečavanju zlouporabe droga kojim se utvrđuje teža kaznena odgovornost za kazneno djelo posjedovanja znatne količine psihotropnih tvari i opojnih droga prema tumačenju poljskih nacionalnih sudova protivan načelu jednakosti i nediskriminacije (članak 14. [Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava], članci 20. do 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člankom 6. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji)?

⁽¹⁾ SL L 335, str. 8.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2018. uputio Sąd Rejonowy w Chełmnie (Poljska) –
Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) protiv ZP**

(Predmet C-671/18)

(2019/C 65/30)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Tuženik: ZP

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbu članka 7. stavka 2. točke (i) podtočke iii. i članka 20. stavka 3. Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne ⁽¹⁾ kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka), tumačiti na način da se njome dopušta sudu da odbije izvršenje odluke tijela države izdateljice koje nije sud ako se utvrdi da je ona dostavljena na način kojim se povređuje pravo stranke na učinkovitu obranu pred sudom?
2. Konkretno, može li temelj za odbijanje izvršenja biti utvrđenje da, unatoč poštovanju postupaka o dostavi koji su na snazi u državi izdateljici i utvrđenih rokova za osporavanje odluke iz članka 1. točke (a) podtočaka i. i iii. Okvirne odluke 2005/214/PUP, stranci s boravištem u državi izvršiteljici u fazi postupka koji je prethodio upućivanju predmeta sudu nije osigurana stvarna i djelotvorna mogućnost zaštite njezinih prava jer nije imala dovoljno vremena kako bi na odgovarajući način odgovorila na obavijest o izricanju kazne?
3. Može li u skladu s odredbama članka 3. Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP opseg pravne zaštite osoba u odnosu na koje novčana kazna treba biti priznata ovisiti o tome je li postupak izricanja kazne administrativne, prekršajne ili kaznene prirode?

4. S obzirom na ciljeve i načela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2005/214/PUP, uključujući njezin članak 3., podliježu li izvršenju odluke izvansudskih tijela izdane na temelju odredbi prava države izdavateljice kojima se za prometni prekršaj tereti osoba na koju je vozilo registrirano, odnosno odluke koje su izdane samo na temelju podataka dobivenih u okviru prekogranične razmjene podataka iz registra vozila a da se nije proveo istražni postupak u tom predmetu, uključujući utvrđivanje stvarnog počinitelja prekršaja?

⁽¹⁾ SL L 76, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 69.

⁽²⁾ Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2018. uputio Tribunalul București (Rumunjska) –
TK protiv Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA**

(Predmet C-708/18)

(2019/C 65/31)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TK

Tuženik: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 7. točku (f) Direktive (EZ) br. 95/46 ⁽¹⁾ o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da im se protiv nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, to jest članak 5. stavak 2. Zakona br. 677/2001 i članak 6. Odluke Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Nacionalno tijelo za nadzor obrade osobnih podataka; u daljnjem tekstu: ANSPDCP) br. 52/2012, koja predviđa mogućnost uporabe videonadzora kako bi se zajamčila sigurnost i zaštita osoba, imovine i vrijednosti te za ostvarenje zakonitih interesa, a da ispitanik nije dao svoj pristanak?
2. Treba li članke 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se ograničenjem prava i sloboda putem videonadzora poštuje načelo proporcionalnosti, udovoljava zahtjevu nužnosti i ciljevima u općem interesu ili zahtjevu zaštite prava i sloboda drugih, u kojem slučaju subjekt može poduzeti druge mjere za zaštitu zakonitog interesa o kojem je riječ?
3. Treba li članak 7. točku (f) Direktive (EZ) br. 95/46 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da „zakonit[i] interes” izvršitelja obrade mora u trenutku obrade biti dokazan, postojeći i stvaran?